

ת"פ 54202/02 – מדינת ישראל נגד אליה מזרחי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 54202-02 מדינת ישראל נ' מזרחי

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עווה"ד הכהן וחבר

נגד הנאשם אליה מזרחי
ע"י ב"כ עוז"ד ברנע

גמר דין

ביום 7.2.17, במסגרת הסדר טיעון דין (לא הסכמה לעונש), הודה הנאשם והורשע לפי כתוב אישום מתוקן, בעבירות הבאות:

- א. פציעה שהעברי מזווין, לפי סעיף 334 בצוירוף סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
- ב. איומים, לפי סעיף 192 לחוק הני"ל;

הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבלו בעניינו תסקير מיום 4.7.17 וחווית דעת של הממונה על עבודות השירות מיום 25.6.17, לפיה נמצא הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

מעשי הנאשם:

1. הנאשם היה מנהל מועדון בתל-אביב, ובתאריך 16.3.13 לפני השעה 00:00,بيلו במועדון הנפגעים האחים ד וא. בשעה 00:00 או סמוך לה, בעקבות ויכוח בין הנאשם לד, ביקש הנאשם מ ד' לצאת אותו מחוץ למועדון "כדי לדבר". השניים יצאו החוצה, וא' יצא אחריהם.
2. בהיותם מחוץ למועדון, החל הנאשם לאיים על ד באמרו לו ש"zion אותו במכות". א' הדף את הנאשם, ובין השניים החלה תגרה הדדיות שכלה חילופי אגרופים ובעיטות.
3. הנאשם נכנס למועדון, יצא ובידו סכין, ואים על הנפגעים באמרו להם "אני אציג אתכם, אני אהרוג אתכם". הנאשם הניף את הסcin כדי לדקוט את ד, אך זה זו לאחר, והנאשם פגע וגרם לחתקים בפנוי, סנטרו וצוארו

[תצלומים תע/1].

4. אחר שהיא במקום נטל מה הנאשם את הסכין, אך הנאשם חלץ את חגורתו והכה את אֶך שאבזם הברזל פגע בפנוי של אֶו גורם לו לש:rightה ודיםם בלחיו [תצלומים תע/2].

נסיבות העבירות - קביעת מתחם העונש ההולמים:

1. מעשי הנאשם מהווים 'airoう אחד', נושא למתחם עונשי אחד, כשהעבירה הדומיננטית הנה גריםמת הפציעות על-ידי הנאשם בהיותו מזוין בסכין (ע"פ 13/1127 גברזני נ' מ.י. (2014)).

2. העבירה של פצעה כשהעבריין מזוין מגנה על הערכים של שמירת הגוף והבריאות, יחד עם הגנתה על אוטונומיה האדם על גופו וזכותו החוקתית לכבוד. החשש המוגבר לפגיעה בערכים אלו בנסיבות כל' פוגעני, הובילו את החוקקן לקבוע כפל עונש לעבירה המבוצעת כשהעבריין נושא נשך חמ או קר (לרבות סכין, כמובן). הנאשם פגע בכלל הערכים באופן חמור, בתקיפתו הפרועה והנמשכת את הנפגעים ובגרימת הפגיעה.

3. עבירות האיים לחוק באה להגן על שלוחות הנפש של האדם ולאפשר לו חיים חופשיים מלחצים אסורים. אין צורך להתייש את הדמיון כדי לשער מה גדולה היא חומרתם של דברי איהם במאות, ככלマイם סcin שלופה בידיו. הפגיעה בערך המוגן הייתה אףוא ברמה גבוהה ביותר.

4. גם-אם הנאשם לא תכנן מראש את מעשי, הרי מהלך האירוע מלמד על תכנון וכוונת-מכoon, כשההintendent יכול היה לעזר בעצמו בכל שלב משלבי האירוע:

שלב האיים; שלב התגירה; שלב הכניסה למועדון, שלב נטילת הסכין והיציאה החוצה; שלב השמעת האיים המומוחים בנסיבות הסכין; שלב דקירתו של ד'; שלב המשך התקיפה בחgorה, גם כשהסכין הוצאה מידיו בתושיתו של אחר ולא-לרצונו;

5. הנזק שנגרם לד' היה חמור - חתכים שאף-אם לא היו מסכני-חיים, סיכנו את בריאותו של ד' והצריכו טיפול רפואי לרבות תפירת החדר בסנטר. פוטנציאלי הנזק חמור כמובן פי כמה וכמה, ولو כדי הותרת צלקות מתמידות. הנזק שנגרם לד' היה ממשי, ומוצה במלואה. פרט לנזק הגוף המוחשי, יש לתת את הדעת לכאב, לפחד ולפגיעה בתחום הביטחון של הנפגעים.

6. מדיניות העונשה, בעבירות תקיפה חובלנית או פצעה כשהעבריין חמוש בסכין, עקבית בדרישתה לעונשה חממירה. בית המשפט העליון לא נלאה מלשוב על הנחיה זו, נגד התופעה של "ישוב סכסוכים" בדרך אלימה, וכמובן נגד "טופעת הסכනאות" שמטילה אימה על הציבור ברחוב, במקומות הבילוי, וגם בראשות הפרט (ע"פ 4330/12 דaus נ' מ.י. (2012), ע"פ 3277/10 אגבריה נ' מ.י. (2011) וע"פ 8314/03 רג'אץ נ' מ.י. ((2005).

7. העונשה הונוגת עוקבת אחר הנחיה פסיקתית זו, וככלל גזרים עונשי מאסר בפועל על-דרך קליה- ממש, ועד שנתיים מאסר (ראו למשל ת"פ 41932-09-14 מ.י. נ' טקלדרגש (2015), ת"פ 9509-01-14 מ.י. נ' רוח (2015) ובו סקירת פסיקה, ת"פ 18783-12-10 מ.י. נ' סרости (2012), עפ"ג 18534-05-11 מ.י. נ'

וקנין (2011), ע"פ (תא) 08/20117 מ.י. ב' נוריאל (2008)). גזרי-דין ופסקי-דין הסוטים מדיניות זו ניתנים בנסיבות מיוחדות, כגון תהליכי שיקום מוצלחים ואף גישור פלילי, ותוך הדגשת חריגותם (דוגמת תפ"ח 13-11-35109 מ.ג. ב' איפראימוב (2015)).

8. במקרה דין יש לחת משקל לכך שמעשי הנאשם באו כהמשך למעשה אלימות הדדיות שהחלו דואק בדחיפתו של הנאשם על-ידי א'. משקל זה יהיה מוגבל בלבד, לנוכח העובדה שהיא זה הנאשם שיזם מראש את העימות, הילך להצטייד בסכין, חזר בחמתו כדי לכלהו עצמו בנפגעים, וגרם בכך להסלמה חמורה של האירוע, שיכול היה להסתיים כבר בשלב חילופי המהלומות. אני דוחה בשתי הידים את טענת ההגנה, כי יכול נפגעו מידת השליתה של הנאשם על עצמו ויכולתו להימנע מהמעשה: קביעה מסוג זה תהא פרט לחוממי המוח ולתוקפניים, בניגוד למטרת הדין הפלילי להציב תמורה "עצור" בולט ומחייב בפניו יצרים רעים.

9. בהתחשב בכל האמור לעיל, יקבע מתחם העונש ההולם בין שישה חודשים מאסר שניית לרצותם בעבודות שירות, כהצעת התביעה, לבין 18 חודשים מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

10. ויאמר: אך בדוחך-רב ניתן לקבוע מתחם עונשי הולם שאינו בתחום המאסר בכליה- ממש, לנוכח חומרתו היתירה של המעשה, ולనוכח הפסיקה העקביה במקרים דומים. לא עשה עצמי קטגור-על, ובקביעת מתחם העונש אקובל את עמדתה ההוגנת של התביעה.

העונש שייקבע לא יחרוג מהתמחט:

1. הנאשם, לצד קובה שעלה לישראל בהיותו בן 21, חי בזוגיות טובה ויציבה והוא אב לבתת שלבת-זוגו ולילדים המשותפת, פעוטה. הנאשם עובד בשיפורים ומתמתקצע בתחום, עוסק בפעילויות ספורט ומتنדר בעמותה המסייעת לילדים חולים. הנאשם תומך כלכלית באמו, שנוטרה בקובה וחלה בסרטן. לנאים אין עבר פלילי או תיקים פתוחים.

2. כמפורט בתסaurus שירות המבחן, הנאשם התקשה להסביר באופן עמוק את התנהגוותו באירוע (וכך גם בדבריו לעונש), אך השירות התרשם כי הנאשם מתחרט על מעשיו ומכיר בחומרתם ובפגיעה בנפגעים, ככליהם הביע אמפתיה. הנאשם מבין היטב שיכל היה לפעול אחרת, וכן להשתלב בטיפול בשירות המבחן.

3. השירות התייחס לאופן הטוב בו מלאה הנאשם את תפקידיו כבן-זוג, אב, בן, מפרש ועובד, למערכת ערבי החיבורית, להיעדרם של דפוסים אלימים, להיעדרה של כל הסתבות פלילית לפני ואחריו המקרה, ליכולותיו החברתיות הטובות ולנכונותו לביקורת עצמית ולטיפול. لكن, אף ש"במצבי לחץ מסוימים מתקשה [ה הנאשם] לוויסת את עצמו ועלול לפעול באופן אלים", מצא השירות כי הסיכון להישנות אלימות מצדו של הנאשם הננו נמוך. סיכון זה יפחית אף-יותר אם ישולב הנאשם בטיפול קבוצתי.

4. מטעמים אלו, ובנוסף - החשש מפגיעה בפרנסת הנאשם ומשפחותו הtalיה בו, בוודאי על-רקע חובות כבדים - מציע השירות המבחן להימנע מענישה של מאסר, ولو לריצוי בעבודות שירות, וחולף זאת לחיבת את הנאשם ביצוע של"צ בהיקף נרחב של 200 שעות, לצד העמדתו במבחן.

5. על כל-זאת מוסיפה הסניגורית המלומדת וטוענת, שכותב האישום הוגש בשינוי ניכר של שלוש שנים, ללא

הצדקה ובניגוד להנחית היועם"ש 4.1202 מ-2010 (תוקנה ביולי 2014) בעניין "marsh טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום". שיהו לא-מוסבר זה מצדיק לגישתה חריגה מטעמי צדק ממתחם העונש הולם, הן בשל עניין הדיון המופרז (שההנחה הנ"ל מתייחסת אליו כל "עונש נוסף") והן בשל 'ኒצ'ול' התקופה על-ידי הנאשם שהמשיך לבנות ולבס חיות נורמטיביים, יצירניים, ונושאי תרומה לחברה.

6. למעשה, לא מדובר על 'שייקום' של הנאשם, אלא על מתן האפשרות לנאשם להמשיך באורח חייו. גם שירות המבחן, המציע טיפול בנאשם, מתייחס לטיפול שטרם החל, כשהנאשם ביצע עבירות אלימות חמורות, חזירות ונמשכות, תוך ביטוי הרסני של קשייו לויסות עצמי.

7. חלוף הזמן אمنם חמור ומצער, אך לא הגיע כדי מצב-קיזון הצדיק חריגה ממתחם העונש הולם. מוקומו של שיקול זה יהיה בשלב קביעת העונש במתחם.

8. העונש שייקבע לא יחרוג אפוא ממתחם שנקבע.

נסיבות שאין קשרות לעבירות - קביעת העונש במתחם:

1. נסיבותו האישיות של הנאשם נפרסו לעיל, ואין ספק שעונש מאסר - גם לריצוי בעבודות שירות - יכיד מאד עליו ועל משפחתו.

2. ככלם של נתונים, בצרוף חלוף הזמן והודאת הנאשם, יצדיקו קביעת העונש בתחום המתחם, וכן אمنם עותרת התביעה.

3. לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, אמנו מהטלת Kens. לאvr באשר לפיצויו, שכן לפי ההלכה הפסוקה, מצבו הכלכלי של הנאשם יכולת התשלום שלו אינם מופיעים על קביעתו של פיצוי, כדין פיצוי אזרחי (והשו ע"פ 5761/05 **מידלאוי נ' מ.י.** (2006) וע"פ 2661/12 **פלוני נ' מ.י.** (2012)). موعد תשלוםו של הפיצוי ידחה ואילו דוחיתו הנוספת או פריסתו לתשלומים יהיו במידה הצורך לטיפול המרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995.

4. לנוכח הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות, לא אחיב הנאשם בנטל נוסף צו מבן, בו יתקשה לעמוד, ושנחצותו אינה חיונית.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשים מאסר, שירותו בעבירות שירות, החל מיום 13.9.17 ב"מע"ש רב איקיות" בבת-ים. הנאשם מזוהה, כי אי-ציותות להוראות הממונה על עבודות השירות, או המmonsים במקום העבודות, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה. תשומת-לב הנאשם להוראות שבחוות-דעתו של הממונה;

ב. שלושה חודשים מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות;

ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ לנפגע מר ד' ב', ופיצוי בסך 500 ₪ לנפגע מר א' ב'. סך הפיצויים יופקד

בקופת בית המשפט עד ליום 1.9.17 ויעבר לנפגעים. לא ישולם הסך במועד, ישא הפרשי הצמדה
וריבית מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל;

הוראות נלוות:

- א. מוצגים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ב. עותקי גזר הדין יועברו לממונה על עבודות השירות ולדעת שירות המבחן;
- ג. התביעה תעבור בהקדם למציאות טפסי פרטי מתلون בעניין הנפגעים;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחויז.

ניתן היום, כ"ד تموز תשע"ז, 18 ביולי 2017, במעמד הצדדים.